Directorul pentru închinarea în familie

ADUNAREA ÎN EDINBURGH, 24 august 1647, Ședința 10.

ACT pentru observarea Direcțiilor ADUNĂRII GENERALE pentru închinarea secretă și privată și zidirea mutuală; și pentru a cenzura pe cei care neglijează închinarea în familie.

ADUNAREA GENERALĂ, după o matură deliberare, aprobă următoarele Reguli și Direcții pentru a încuraja evlavia și a preveni dezbinarea și schisma; și însărcinează pe pastorii și prezbiterii conducători din fiecare congregație să aibă grijă deosebită ca aceste Direcții să fie observate și urmate; precum și ca prezbiteriile și sinoadele provinciale să cerceteze și să verifice dacă aceste Direcții sunt cuvenit observate în hotarele lor; și să mustre sau să cenzureze (după calitatea ofensei) pe cei care sunt găsiți vrednici de mustrare sau cenzură în ele. Și, pentru ca aceste instrucțiuni să nu devină ineficace și inutile printre unii, din cauza neglijenței obișnuite a însăși esenței datoriei închinării în familie, Adunarea cere și însărcinează în plus pe pastori și pe prezbiterii conducători să caute și să cerceteze cu sârguință, în congregațiile încredințate lor respectiv, dacă există printre ele vreo familie sau familii care obișnuiesc să neglijeze această datorie necesară; și dacă se găsește vreo familie de acest fel, capul familiei trebuie să fie mustrat mai întâi în privat pentru a-și îndrepta greșeala; și, în caz că persistă în ea, trebuie să fie mustrat cu seriozitate și tristețe de către consistoriu; după care, dacă se găsește că neglijează în continuare închinarea în familie, să fie, pentru încăpățânarea sa într-o astfel de ofensă, suspendat și exclus de la cina Domnului, fiind pe drept considerat nevrednic să participe la ea, până când se va îndrepta.

INSTRUCȚIUNI ALE ADUNĂRII GENERALE, PRIVITOARE LA ÎNCHINAREA SECRETĂ ȘI PRIVATĂ ȘI LA ZIDIREA MUTUALĂ; PENTRU A ÎNCURAJA EVLAVIA, A MENȚINE UNITATEA ȘI A EVITA SCHISMA ȘI DEZBINAREA.

PE LÂNGĂ închinarea publică în congregații, milostiv așezată în această țară cu mare puritate, este cuviincios și necesar ca închinarea secretă a fiecărei persoane și închinarea privată a familiilor să fie încurajate și stabilite; pentru ca, prin reformarea națională, să se promoveze profesiunea și puterea evlaviei, atât personale cât și domestice.

I - Pregătirea potrivită a fiecăruia

Și în primul rând, pentru închinarea tainică, este foarte necesar ca fiecare, separat și pentru sine, să se dedice rugăciunii și meditației, al căror beneficiu nespus este mai bine cunoscut de cei care se exercită mai mult în ele; fiind acesta mijlocul prin care, în mod deosebit, se menține comuniunea cu Dumnezeu și se obține pregătirea potrivită pentru toate celelalte îndatoriri:

Prin urmare, nu numai că se cuvine pastorilor, în cadrul diferitelor lor sarcini, să insiste asupra persoanelor de orice fel pentru a îndeplini această datorie dimineața și seara, și în alte ocazii; ci se cuvine și capilor de familie să aibă grijă ca atât ei, cât și toți cei care sunt în grija lor să fie zilnic sârguincioși în această privință.

II - Exercițiile obișnuite de evlavie în familii

Îndatoririle obișnuite cuprinse sub exercițiul evlaviei care trebuie să existe în familii, atunci când sunt convocate în acest scop, sunt acestea:

În primul rând, rugăciunea și laudele făcute cu o referire specială, atât la starea publică a bisericii lui Dumnezeu și a acestui regat,

cât și la cazul prezent al familiei și al fiecăruia dintre membrii ei.

Apoi, citirea Scripturilor, cu catehizare într-o formă clară, pentru ca înțelegerea celor mai simpli să fie mai bine capabilă să tragă folos din rânduielile publice și pentru ca să fie mai capabili să înțeleagă Scripturile atunci când sunt citite; împreună cu conferințe evlavioase care tind la zidirea tuturor membrilor în preasfânta credință; precum și mustrarea și dojana, din motive întemeiate, din partea celor care au autoritate în familie.

III - Cum trebuie citite Sfintele Scripturi

După cum sarcina și oficiul de a interpreta Sfintele Scripturi este o parte a chemării ministeriale, pe care nimeni (oricât de calificat ar fi) nu trebuie să și-o asume în niciun loc, decât acela care este chemat în mod cuvenit la aceasta de Dumnezeu și de biserica Sa; tot astfel, în orice familie unde este cineva care știe să citească, Sfintele Scripturi trebuie citite în mod obișnuit familiei; și se recomandă ca după aceasta, să consulte și, ca într-o conferință, să facă o bună folosire a ceea ce s-a citit și auzit.

De exemplu, dacă se mustră vreun păcat în cuvântul citit, se poate face uz de el pentru ca întreaga familie să fie circumspectă și să vegheze împotriva lui; sau dacă se amenință cu vreo judecată, sau se menționează că a fost aplicată, în acea porțiune din Scriptură care se citește, se poate face uz de ea pentru ca întreaga familie să se teamă ca aceeași judecată sau una mai rea să nu cadă asupra lor, dacă nu se păzesc de păcatul care a provocat-o; și, în sfârșit, dacă se cere vreo datorie sau se oferă mângâiere într-o făgăduință, se poate face uz pentru a se stimula să-L cheme pe Hristos pentru puterea care să le permită să facă datoria poruncită și să aplice mângâierea oferită.

În toate acestea, capul familiei trebuie să aibă mâna principală; și orice membru al familiei poate propune o întrebare sau o îndoială pentru rezolvarea ei.

IV - Executarea obișnuită a închinării în familie

Capul familiei trebuie să aibă grijă ca niciun membru al familiei să nu se retragă de la vreo parte a închinării în familie; și, văzând că executarea obișnuită a tuturor părților închinării în familie aparține în mod propriu șefului familiei, pastorul trebuie să-i stimuleze pe cei leneși și să-i instruiască pe cei slabi pentru a fi apți pentru aceste exerciții; fiind întotdeauna liber pentru persoanele de calitate să găzduiască pe unul aprobat de prezbiteriu pentru a face exercițiul familial.

Și în alte familii, când capul familiei nu este apt, ca altul, care locuiește statornic în familie, aprobat de pastor și de consistoriu, să poată fi angajat în această slujbă, în care pastorul și consistoriul trebuie să dea socoteală prezbiteriului.

Și dacă un pastor, prin dumnezeiasca Providență, este adus în vreo familie, se cere ca în niciun moment să convoace o parte a familiei pentru închinare, izolând pe restul, cu excepția cazurilor singulare care privesc în mod special aceste părți, care (în prudența creștină) nu trebuie sau nu se cuvine să fie împărtășite altora.

V - Chemările false

Să nu se permită niciunui trândav, care nu are o chemare particulară, niciunui vagabond sub pretextul unei chemări, să facă închinarea în familii, pentru sau de către acestea; deoarece persoanele pătate de erori, sau care pretind diviziunea, pot fi dispuse (în acest fel) să se introducă în case și să ducă captive sufletele proaste și nestatornice.

VI - Fiecare familie să fie scutită de participanți străini

În închinarea în familie, trebuie să se aibă grijă deosebită ca fiecare familie să se mențină prin ea însăși, fără a cere, invita sau

admite persoane din alte familii, cu excepția celor care locuiesc cu ei, sau la mese, sau într-un alt fel cu ei în vreo ocazie legitimă.

VII - Reuniunile persoanelor din diverse familii sunt dezaprobate

Oricare ar fi fost efectele și roadele reuniunilor persoanelor din diverse familii în timpuri de corupție sau de probleme (în care cazuri multe lucruri sunt lăudabile, care altfel nu sunt tolerate), totuși, când Dumnezeu ne-a binecuvântat cu pacea și curăția Evangheliei, astfel de reuniuni ale persoanelor din diverse familii (cu excepția cazurilor menționate în aceste instrucțiuni) trebuie să fie dezaprobate, deoarece tind să împiedice exercițiul religios al fiecărei familii pentru sine, să dăuneze slujirii publice, să dividă familiile congregațiilor particulare și (cu trecerea timpului) întreaga biserică.

Pe lângă multe ofense care pot veni de aici, pentru împietrirea inimilor oamenilor trupești și întristarea celor evlavioși.

VIII - Instrucțiuni pentru ziua Domnului

În ziua Domnului, după ce fiecare membru al familiei, separat, și întreaga familie împreună, L-au căutat pe Domnul (în ale cărui mâini este pregătirea inimilor oamenilor) pentru ca să-i pregătească pentru închinarea publică și să le binecuvânteze rânduielile publice, capul familiei trebuie să se îngrijească ca toți cei care sunt în grija lui să meargă la închinarea publică, pentru ca el și ei să se poată uni cu restul congregației:

Și după terminarea închinării publice, după rugăciune, trebuie să facă o dare de seamă a ceea ce au auzit; și apoi, să folosească restul timpului care le rămâne în catehizare și în conferințe spirituale asupra Cuvântului lui Dumnezeu; sau (retrăgându-se) să se dedice citirii, meditației și rugăciunii tainice, pentru a confirma și spori comuniunea lor cu Dumnezeu, pentru ca folosul pe care l-

au găsit în rânduielile publice să fie păstrat și promovat, și să fie mai mult zidiți pentru viața veșnică.

IX - Cum să ne rugăm

Toți cei care pot concepe rugăciunea, trebuie să se folosească de acest dar al lui Dumnezeu; deși cei care sunt necultivați și mai slabi pot începe cu o formă fixă de rugăciune, dar pentru ca să nu fie lenți în a trezi în ei înșiși (potrivit nevoilor lor zilnice) duhul rugăciunii, care este dat tuturor copiilor lui Dumnezeu într-o oarecare măsură: în acest scop, trebuie să fie mai fierbinți și mai frecvenți în rugăciunea tainică către Dumnezeu, pentru a-și pregăti inimile să conceapă, și limbile să exprime, dorințe cuvenite lui Dumnezeu pentru familia lor. Și, între timp, pentru mai multă încurajare, să mediteze asupra acestor materiale de rugăciune și să le folosească, după cum urmează.

Să mărturisească lui Dumnezeu cât de nevrednici sunt de a veni în prezența Lui și cât de incapabili sunt de a se închina Maiestății Sale; și, prin urmare, să ceară cu ardoare lui Dumnezeu duhul rugăciunii.

Să-și mărturisească păcatele lor și ale familiei; învinuindu-se, judecându-se și condamnându-se pentru ele, până când își aduc sufletele la o oarecare măsură de adevărată smerire.

Trebuie să-și verse sufletele înaintea lui Dumnezeu, în numele lui Hristos, prin Duhul, pentru iertarea păcatelor; pentru harul pocăinței, al credinței și al trăirii cumpătate, drepte și evlavioase; și pentru ca să poată sluji lui Dumnezeu cu bucurie și desfătare, umblând înaintea Lui.

Trebuie să mulțumească lui Dumnezeu pentru multele Sale îndurări față de poporul Său și față de ei înșiși, și mai ales pentru dragostea Lui în Hristos și pentru lumina Evangheliei.

Trebuie să se roage pentru beneficiile particulare, spirituale și temporale, de care au nevoie în acel moment (fie dimineața, fie seara), cum ar fi sănătatea sau boala, prosperitatea sau adversitatea.

Trebuie să se roage pentru biserica lui Hristos în general, pentru toate bisericile reformate și pentru această biserică în particular, și pentru toți cei care suferă pentru numele lui Hristos; pentru toți superiorii noștri, maiestatea regelui, regina și copiii lor; pentru magistrați, pastori și tot trupul congregației din care fac parte, precum și pentru vecinii lor absenți în treburile lor legale, ca și pentru cei care sunt acasă.

Rugăciunea se poate încheia cu dorința fierbinte ca Dumnezeu să fie glorificat în venirea împărăției Fiului Său și în împlinirea voii Sale, și cu asigurarea că sunt acceptați și că ceea ce au cerut după voia Lui se va face.

X - Importanța acestor exerciții de rugăciune

Aceste exerciții trebuie făcute cu mare sinceritate, fără întârziere, lăsând deoparte toate exercițiile afacerilor lumești sau impedimentele, fără a ține cont de batjocurile ateilor și ale oamenilor profani; având respect pentru marile îndurări ale lui Dumnezeu față de această țară și pentru corectările Sale severe cu care ne-a exercitat în ultima vreme.

Și, în acest scop, persoanele de eminență (și toți bătrânii bisericii) nu numai că trebuie să se stimuleze pe ei înșiși și familiile lor să fie sârguincioase în aceasta, ci și să contribuie eficace ca în toate celelalte familii, unde au putere și sarcină, să se facă cu conștiință aceste exerciții.

XI - Exercițiile extraordinare de evlavie în familii

Pe lângă îndatoririle obișnuite în familii, care sunt menționate mai sus, îndatoririle extraordinare, atât de smerire cât și de mulțumire, trebuie împlinite cu grijă în familii, atunci când Domnul, prin ocazii extraordinare (private sau publice), le cere.

XII - Îndemnul reciproc

Văzând că Cuvântul lui Dumnezeu cere să ne considerăm unii pe alții, pentru a ne provoca la dragoste și la fapte bune; prin urmare, în orice vreme, și mai ales în acest timp, în care abundă profanitatea și batjocoritorii, care umblă după poftele lor proprii, consideră ciudat că alții nu aleargă cu ei la același exces de desfrâu; fiecare membru al acestei biserici trebuie să se stimuleze pe sine și pe alții la îndatoririle zidirii mutuale, prin instruire, mustrare și pedeapsă; îndemnându-se unii pe alții să manifeste harul lui Dumnezeu negând neevlavia și poftele lumești și să trăiască evlavios, cumpătat și drept în această lume prezentă; mângâind pe cei slabi de minte și rugându-se unii pentru alții.

Aceste îndatoriri trebuie împlinite, respectiv, în ocazii speciale oferite de Dumnezeiasca Providență; cum ar fi, de exemplu, când sub orice calamitate, cruce sau mare dificultate, se caută sfat sau mângâiere; sau când un ofensator trebuie câștigat prin mustrare privată, iar dacă aceasta nu este eficace, unindu-se cu unul sau doi în mustrare, potrivit cu regula lui Hristos, pentru ca în gura a doi sau trei martori să se stabilească orice cuvânt.

XIII - Ajutoare potrivite pentru îndemnare

Și, pentru că nu este dat tuturor să spună un cuvânt la timp unei conștiințe obosite sau îngrijorate, este potrivit ca o persoană (în acest caz) care nu găsește ușurință, după ce a folosit toate mijloacele obișnuite, private și publice, să se îndrepte către propriul său pastor sau către un creștin experimentat: dar dacă persoana tulburată în conștiință este de o asemenea condiție, sau

de un asemenea sex, încât discreția, pudoarea sau teama de scandal cer ca un prieten evlavios, grav și tainic să fie prezent cu ea în acea discuție, este potrivit ca un astfel de prieten să fie prezent.

XIV - Instrucțiuni pentru circumstanțe excepționale

Când persoane din diverse familii se întâlnesc prin Dumnezeiasca Providență, aflându-se în străinătate pentru chemările lor particulare, sau în orice ocazie necesară; întrucât doresc să-L aibă pe Domnul Dumnezeul lor cu ei oriunde merg, trebuie să umble cu Dumnezeu și să nu neglijeze îndatoririle rugăciunii și ale mulțumirii, ci să aibă grijă ca ele să fie făcute de cei pe care compania îi consideră cei mai potriviți. Și să aibă grijă, de asemenea, ca din gura lor să nu iasă nici o comunicare coruptă, ci numai cea care este bună, pentru folosul zidirii, pentru ca să dea har celor care ascultă.

Scopul și intenția tuturor acestor Instrucțiuni nu este altul decât, pe de o parte, să încurajeze și să promoveze puterea și practica evlaviei între toți pastorii și membrii acestei biserici, potrivit cu diversele lor locuri și chemări, și să suprime orice neevlavie și batjocură a exercițiilor religioase; și, pe de altă parte, ca sub numele și pretextul exercițiilor religioase, să nu se permită reuniuni sau practici care să poată naște eroare, scandal, schismă, dispreț sau lipsă de atenție față de rânduielile publice și față de pastori, sau neglijarea îndatoririlor chemărilor particulare, sau orice alt rău care este lucru, nu al Duhului, ci al cărnii, și care este contrar adevărului și păcii.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/ro/correo